

[Indenrigsministeren.]

bestemmelser med hjemmel heri eller i embedslægeoven. Det er imidlertid en udtrykkelig forudsætning, at embedslægerne væsentligste arbejdsopgaver i fremtiden bliver af tilsynsførende, rådgivende og koordinerende karakter, således at de normalt ikke deltager i behandlingen af enkeltpersoner. Helt vil dette dog ikke kunne undgås, idet der eksisterer en række arbejdsopgaver — hovedsagelig af retsmedicinsk karakter — som embedslægerne har specielle forudsætninger for at løse, og hvortil det ikke umiddelbart vil være muligt at skaffe anden lægelig arbejdskraft. I forbindelse med fremtidige lovrevisioner på områder, hvor embedslægerne i dag er tillagt opgaver, vil indenrigsministeriet imidlertid være opmærksom på, at embedslægerne hovedsagelig beskæftiges med administrative medicinske funktioner. Jeg skal i øvrigt i denne forbindelse henvise til det af mig for folketingsforslaget fremsatte forslag til lov om bekæmpelse af kønssygdomme, hvor dette synspunkt er tilgodeset.

På baggrund af embedslægerne hidtidige medvirken i sundhedskommissionernes arbejde og den deltagelse i det fremtidige arbejde på miljøområdet, som embedslægerne skal udøve efter en gennemførelse af forslaget til lov om miljøbeskyttelse, er embedslæge-lovforslaget udarbejdet i nær kontakt med ministeriet for forureningsbekæmpelse. En gennemførelse af miljølovsforslaget og dermed ophævelsen af de hidtidige kommunale sundhedsvedtægter har i øvrigt betinget forslaget om, at der i embedslæge-loven gives hjemmel for regler om de sundhedsmæssige forhold og tilsynet hermed på pleje- og behandlingsinstitutioner, skoler og daginstitutioner m.v. samt klinikker for lægelig behandling og legemspleje m.v. Regler herfor indeholdes i dag i sundhedsvedtægterne, men omfattes ikke af miljølovsforslaget. Bortset fra bestemmelser om de sundhedsmæssige forhold for klinikker og saloner vil disse regler imidlertid alene omfatte embedslægeinstitutionernes og de kommunale myndigheders tilsyn med institutionerne og ikke indretningen m.v., idet bestemmelser herom må fremgå af de regler herfor, der udarbejdes af de respektive ministerier. Jeg forventer i øvrigt at kunne forelægge udkast

til det påtænkte reglement for det folketingsudvalg, der skal behandle lovforslaget.

På denne baggrund skal jeg anbefale mit forslag til lov om embedslægeinstitutioner m.v. til dette høje tings velvillige behandling.

Desuden skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om bekæmpelse af kønssygdomme*.

Lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme skulle forelægges til revision i rigsdagssamlingen 1951-52, men en egentlig revision af loven blev udskudt senest ved lov nr. 195 af 24. maj 1972, hvor efter forslag til revision af loven skal fremsættes for folketingsåret 1972-73.

Kønssygdomsloven fra 1947 var foranlediget af den stigning i antallet af smittede med kønssygdomme, som indtrådte under og umiddelbart efter 2. verdenskrig. Baggrunden for det nu fremsatte lovforslag er ligeledes en fortsat kraftig stigning inden for de senere år.

Det væsentligste formål med nærværende lovforslag er derfor at tilvejebringe en mere effektiv sygdomsbekæmpelse, således at der forhåbentlig kan opnås en nedgang i det årlige antal af smittede med kønssygdomme.

Ved lovforslaget tilstræbes det at motivere personer, der eventuelt kan have kønssygdom, til hurtigst muligt at søge læge. Endvidere søges der skabt bedre muligheder for opsporingen af smittekontakter.

Disse formål opnås efter nutidig opfattelse bedst ved en tidssvarende oplysning. Jeg kan oplyse, at jeg agter at iværksætte en oplysningskampagne over for befolkningen vedrørende kønssygdomme. Denne opgave kan anslås til at ville koste ca. 200.000 kr. årligt. Anvendelsen af straffe- og tvangsforanstaltninger anser man derimod i vore dage for at være uden større betydning i kønssygdomsbekæmpelsen. Det gældende systems straffetrusler menes endog at kunne belaste forholdet mellem patient og læge til skade ikke mindst for smitteopsporingen.

I konsekvens heraf er lovforslagets strafbestemmelser indskrænket til kun at omfatte de groveste tilfælde af smitteudbredelse, ligesom den gældende lovs regler om tvangsindlæggelse af kønssyge patienter er ophævet. Der er endvidere efter forslaget ikke længere nogen strafsanktioneret pligt